

Soukromí

Soukromí je něco, co by měl mít každý člověk. Všichni, ať jsme malí, velcí, Češi, Slováci nebo Maďaři, chceme mít své soukromí, které si hlídáme a nechceme, ať nám do něho někdo vstupuje. Ve svém soukromí máme věci, o kterých nechceme, ať druzí ví, protože se za ně stydíme nebo naopak se nad nimi zasmějeme.

Nejsou však jen lidé, co soukromí nechtějí prozrazovat. Někteří ho naopak vykládají všem známým, jako by o ničem jiném nemohli mluvit. Skoro všichni máme ve svém soukromí historky směšné, smutné někdy až tragické. V našem soukromí jsou i věci, po kterých nikomu nic není, jako například, že nám umřela babička, nebo nemáme příliš dobré vztahy s rodiči. Jsou však i dobré věci jako třeba, že se těšíme na svůj svátek, nebo chceme, aby něco dobře dopadlo. Naše soukromí se většinou dělí na několik věcí, a to podle toho s kým se bavíme. Na každého mluvíme jiným tónem a u každého víme, nebo spíše bychom vědět měli, co si smějí a co si naopak nesmějí dovolit. Všechny tyhle věci máme uložené v naší hlavě, a druzí to o nás ani neví.

To, co nechceme, aby se prozradilo, nikde neříkáme, i když jsou osobnosti, které přestože nechtějí prozrazovat své soukromí, ho buď stejně prozradí nebo ho ostatní zjistí. Takové osobnosti jsou většinou známé a slavné. To znamená, že si jich novináři více všimají. Do soukromí řadíme i to co vlastníme a nemusíme druhým říkat, jelikož kdyby se každý zajímal sám o sebe, nikomu by nic nebylo do soukromí toho druhého a každý by byl spokojený. Problém této věci je však v tom, že jsme zvědaví a chceme vědět věci, které nám nic neřeknou a nic se z nich nedozvíme.